

2. Stosunek pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, nawiązany na podstawie mianowania, przekształca się, z dniem wejścia w życie ustawy, w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

3. Warunkiem nadania pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, upoważnienia do orzekania po upływie trzech lat od dnia wejścia ustawy w życie, jest złożenie egzaminu. Przepisy art. 267 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Pracownik, który złożył egzamin wymagany zgodnie z ust. 3, może uzyskać uprawnienia eksperta z pominięciem okresu asesury.

Art. 324. Do ustalania wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia ekspertów i asesorów w Urzędzie Patentowym stosuje się odpowiednio, o ile ustawa nie stanowi inaczej, przepisy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, odnoszące się do członków korpusu służby cywilnej.

Art. 325. 1. W przypadku jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, patent, prawo ochronne albo prawo z rejestracji może być udzielone tylko na rzecz osoby prawnej, w skład której wchodzi ta jednostka, bądź na rzecz osoby fizycznej, bądź osób fizycznych prowadzących tę jednostkę na własny rachunek.

2. Prawa przysługujące Skarbowi Państwa wykonuje w jego imieniu organ administracji rządowej lub państwowa jednostka organizacyjna, według właści-

wości w zakresie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa będącym przedmiotem prawa.

Art. 326. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 117 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770),
- 2) ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 5, poz. 17, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1993 r. Nr 10, poz. 46, z 1994 r. Nr 74, poz. 331 i z 1997 r. Nr 88, poz. 554),
- 3) ustawa z dnia 30 października 1992 r. o ochronie topografii układów scalonych (Dz. U. Nr 100, poz. 498 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770),
- 4) ustawa z dnia 31 maja 1962 r. o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1993 r. Nr 26, poz. 118),
- 5) przepisy art. 5—7 ustawy z dnia 30 października 1992 r. o zmianie ustawy o wynalazczości i ustawy o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1993 r. Nr 4, poz. 14).

Art. 327. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z art. 122 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podpisuję ustawę z pominięciem art. 322, uznanego wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 marca 2001 r. (Monitor Polski Nr 10, poz. 160) za niezgodny z Konstytucją.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

509

USTAWA

z dnia 11 kwietnia 2001 r.

o rzecznikach patentowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady i warunki wykonywania zawodu rzecznika patentowego oraz organizację i zakres działania samorządu rzeczników patentowych.

2. Zawód rzecznika patentowego jest zawodem zaufania publicznego.

3. Tytuł zawodowy „rzecznik patentowy” podlega ochronie prawnej.

Art. 2. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o sprawach własności przemysłowej — rozumie się przez to:

- 1) uzyskiwanie, zachowywanie, wykonywanie oraz dochodzenie praw odnoszących się do przedmiotów własności przemysłowej, a w szczególności do wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych oraz topografii układów scalonych, a także do znaków towarowych, nazw handlowych i oznaczeń geograficznych,

2) zwalczanie nieuczciwej konkurencji w zakresie przedmiotów, o których mowa w pkt 1.

Art. 3. 1. Zawód rzecznika patentowego może wykonywać osoba, która spełnia wymagania określone niniejszą ustawą.

2. Rzecznik patentowy w wykonywaniu zawodu podlega tylko ustawom.

3. Rzecznik patentowy ma obowiązek wykonywać zawód zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z należytą starannością.

4. Wykonywania zawodu rzecznika patentowego nie można łączyć z zatrudnieniem w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, zwanym dalej „Urzędem Patentowym”, lub Naczelnym Sądzie Administracyjnym.

Art. 4. 1. Zawód rzecznika patentowego polega na świadczeniu pomocy w sprawach własności przemysłowej osobom fizycznym, osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej.

2. Rzecznik patentowy wykonuje zawód, na warunkach określonych w ustawie, w kancelarii patentowej lub na rzecz pracodawcy.

3. Rzecznik patentowy może wykonywać zawód, na warunkach określonych w ustawie, także na podstawie umów cywilnoprawnych.

Art. 5. 1. Kancelaria patentowa może być utworzona i prowadzona wyłącznie w celu wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

2. Kancelaria patentowa może być prowadzona przez rzecznika patentowego jednoosobowo, jako spółka cywilna lub jawna, w której przynajmniej połowa wspólników to rzecznicy patentowi, spółka partnerska, spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie rzecznicy patentowi, albo spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w której większość udziałów mają rzecznicy patentowi.

3. Przedmiotem działalności spółki, o której mowa w ust. 2, może być wyłącznie prowadzenie kancelarii patentowej.

4. Przepisy ust. 1—3 nie ograniczają zatrudniania w kancelariach patentowych: rzeczników patentowych, aplikantów rzecznikowskich, zwanych dalej „aplikantami”, oraz innych pracowników.

Art. 6. Przepisy niniejszej ustawy, dotyczące organizacji i form wykonywania zawodu rzecznika patentowego, stosuje się do wykonywania tego zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Ogół rzeczników patentowych i aplikantów rzecznikowskich tworzy Polską Izbę Rzeczników Patentowych.

2. Polska Izba Rzeczników Patentowych reprezentuje jej członków i sprawuje pieczę nad należyтым wykonywaniem zawodu rzecznika patentowego w granicach interesu publicznego oraz dla jego ochrony.

3. Polska Izba Rzeczników Patentowych ma osobowość prawną. Jej samodzielność podlega ochronie sądowej.

4. Ilekroć w niniejszej ustawie jest mowa o samorządzie — rozumie się przez to Polską Izbę Rzeczników Patentowych.

Rozdział 2

Wykonywanie zawodu rzecznika patentowego

Art. 8. 1. Rzecznik patentowy obowiązany jest, z wyłączeniem przypadków określonych w ust. 4, wykonywać nieprzerwanie zawód rzecznika patentowego.

2. Okres niewykonywania zawodu, trwający krócej niż dwa lata, nie przerywa ciągłości wykonywania zawodu, w rozumieniu ust. 1.

3. Na wniosek rzecznika patentowego, złożony przed upływem dwóch lat, okres, o którym mowa w ust. 2, może być przedłużony, jednakże o okres nie dłuższy niż 2 lata, przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych.

4. Obowiązek wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy rzeczników patentowych:

- 1) zatrudnionych w Urzędzie Patentowym lub w Naczelnym Sądzie Administracyjnym — przez czas zatrudnienia,
- 2) wykonujących przewidziane w ustawach funkcje publiczne z wyłączeniem funkcji wykonywanych w samorządzie zawodowym lub organizacjach społecznych — przez czas wykonywania funkcji,
- 3) wobec których orzeczono karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego — przez okres zawieszenia,
- 4) korzystających z urlopu wychowawczego,
- 5) którym przyznane zostało świadczenie emerytalne lub rentowe.

5. Do okresów przypadających po ustaniu okoliczności zwalniających z obowiązku wykonywania zawodu rzecznika patentowego, zgodnie z ust. 4, przepis ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

6. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z powodu naruszenia przez rzecznika patentowego obowiązku, o którym mowa w ust. 1, od dnia uprawnienia się orzeczenia dyscyplinarnego biegnie na nowo okres, o którym mowa w ust. 2, bez możliwości jego przedłużenia. Przepisu niniejszego nie stosuje się w przypadku orzeczenia kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

Art. 9. 1. Rzecznik patentowy występuje w charakterze pełnomocnika w postępowaniu przed Urzędem Patentowym, Naczelnym Sądem Administracyjnym oraz przed innymi sądami i organami orzekającymi w sprawach własności przemysłowej.

2. Rzecznik patentowy może udzielić dalszego pełnomocnictwa (substytucji) innemu rzecznikowi patentowemu, a także w zakresie określonym w art. 36 ust. 1 — aplikantowi.

Art. 10. 1. Rzecznik patentowy może odmówić udzielenia pomocy w sprawach własności przemysłowej lub wypowiedzieć pełnomocnictwo tylko z ważnych powodów, o których informuje zainteresowanego.

2. Rzecznik patentowy, wypowiadając pełnomocnictwo lub umowę o pracę, obowiązany jest wykonać wszystkie niezbędne czynności, aby okoliczność ta nie miała negatywnego wpływu na dalszy tok prowadzonych przez niego spraw. W przypadku wypowiedzenia pełnomocnictwa powinien on wykonywać wszystkie niezbędne czynności jeszcze przez dwa miesiące, jeżeli nie nastąpiło wcześniejsze objęcie sprawy przez innego rzecznika patentowego lub odwołanie przez osobę, która udzieliła pełnomocnictwa.

3. Rzecznik patentowy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić Urząd Patentowy oraz Krajową Radę Rzeczników Patentowych o podjęciu wykonywania zawodu i miejscu oraz formie jego wykonywania, o przejściu na emeryturę lub rentę, a także o każdej zmianie tych informacji.

4. W przypadku zawieszenia prawa wykonywania zawodu lub skreślenia rzecznika patentowego z listy

rzeczników patentowych, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych ustanawia, w razie konieczności, tymczasowego zastępcę. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych może również ustanowić tymczasowego zastępcę rzecznika patentowego, który czasowo nie może wykonywać zawodu, a sam nie ustanowił zastępcy.

5. W przypadku zdarzenia powodującego trwałą utratę możliwości świadczenia przez kancelarię patentową pomocy w sprawach własności przemysłowej, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych ustanawia tymczasowego zarządcę kancelarii. Do czasu ustanowienia przez osoby mające sprawy w tej kancelarii nowych pełnomocników, tymczasowy zarządca obowiązany jest zapewnić wykonywanie bieżących, niezbędnych czynności.

Art. 11. 1. Rzecznik patentowy przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i piśma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą.

2. Nadużycie wolności, o której mowa w ust. 1, stanowiące ściganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony lub jej pełnomocnika, świadka, biegłego albo tłumacza, podlega wyłącznie odpowiedzialności dyscyplinarnej.

3. Rzecznik patentowy podczas i w związku z wykonywaniem czynności zawodowych korzysta z ochrony prawnej przysługującej adwokatowi.

4. Rzecznik patentowy nie może być związany poleceniem służbowym co do treści wydawanej opinii lub porady.

Art. 12. Rzecznik patentowy nie może przyjąć zastępstwa lub udzielić pomocy, jeżeli zastępował stronę przeciwną lub udzielił jej pomocy w tej samej bądź związanej z nią sprawie; nie może również przyjąć zastępstwa lub udzielić pomocy w sprawie, w której brał lub bierze udział z upoważnienia organów administracji rządowej lub samorządowej.

Art. 13. 1. Opłaty za czynności rzeczników patentowych, wykonujących zawód w kancelariach patentowych oraz zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej, ustala umowa z klientem.

2. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Patentowego oraz Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za czynności rzeczników patentowych przed organami wymiaru sprawiedliwości oraz przed Urzędem Patentowym działającym w trybie postępowania spornego, stanowiące podstawę do ustalenia kosztów zastępstwa, które mogą być zasądzone przez sąd lub orzeczone przez Urząd Patentowy.

3. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Patentowego oraz Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki minimalne za czynności rzeczników patentowych, o których mowa w ust. 1.

Art. 14. Rzecznik patentowy jest obowiązany zachować w tajemnicy wszelkie informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności zawodowych.

Art. 15. 1. Rzecznik patentowy obowiązany jest do opłacania, na warunkach określonych w ustawie, składki na potrzeby samorządu, której wysokość ustala corocznie Krajowa Rada Rzeczników Patentowych.

2. Rzecznicy patentowi wymienieni w art. 8 ust. 4 pkt 1 opłacają składkę na potrzeby samorządu w wysokości 30 % składki, o której mowa w ust. 1.

Art. 16. 1. Rzecznik patentowy wykonujący zawód w kancelarii patentowej lub na podstawie umowy cywilnoprawnej podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy świadczeniu pomocy w sprawach własności przemysłowej.

2. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy rzeczników patentowych niewykonyjących zawodu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Rzeczników Patentowych i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) datę powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia,
- 2) podstawowy zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń,
- 3) minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia określoną kwotowo,
- 4) zakres praw i obowiązków ubezpieczonego i zakładu ubezpieczeń wynikających z umowy ubezpieczenia.

Art. 17. 1. Przepisy art. 11—15 stosuje się odpowiednio do aplikantów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Składka opłacana przez aplikanta na potrzeby samorządu wynosi 50% składki, o której mowa w art. 15 ust. 1.

Rozdział 3

Uprawnienia do wykonywania zawodu rzecznika patentowego

Art. 18. 1. Prawo wykonywania zawodu rzecznika patentowego powstaje po złożeniu ślubowania, z dniem dokonania wpisu na listę rzeczników patentowych.

2. Listę rzeczników patentowych prowadzi Urząd Patentowy.

3. Lista rzeczników patentowych jest jawna.

4. Wpisu na listę rzeczników patentowych dokonuje się na wniosek zainteresowanego.

Art. 19. 1. Na listę rzeczników patentowych może być wpisany, kto:

- 1) posiada, z zastrzeżeniem ust. 2, obywatelstwo polskie,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z pełni praw publicznych,

- 3) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu rzecznika patentowego,
- 4) ukończył magisterskie studia wyższe o kierunku przydatnym do wykonywania zawodu rzecznika patentowego, w szczególności techniczne lub prawnicze,
- 5) odbył aplikację rzecznikowską na warunkach określonych w ustawie i złożył egzamin kwalifikacyjny przed Komisją Egzaminacyjną, o której mowa w art. 33.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie narusza postanowień umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

3. O ile postanowienia umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, przewidują możliwość ubiegania się o wpis na listę rzeczników patentowych osób posiadających inne niż polskie obywatelstwo, osoba taka, spełniająca warunki określone w ust. 1 pkt 2—5, może być wpisana na tę listę, jeżeli wykaże, że władza językiem polskim w mowie i piśmie, w stopniu niezbędnym do prawidłowego wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

Art. 20. 1. Wniosek o wpis na listę rzeczników patentowych, o którym mowa w art. 18 ust. 4, powinien być złożony w ciągu sześciu miesięcy od dnia złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.

2. Złożenie wniosku po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie wpisu.

Art. 21. 1. Od wymogu odbycia aplikacji rzecznikowskiej można zwolnić, w całości lub odpowiedniej części, osobę, która wykaże, że posiada określoną wiedzę lub praktykę w sprawach własności przemysłowej, przydatną do wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

2. Zwolnienie od odbycia aplikacji rzecznikowskiej, zgodnie z ust. 1, następuje, na wniosek kandydata, w drodze uchwały Krajowej Rady Rzeczników Patentowych. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przesyła kopię uchwały, wraz z uzasadnieniem, Prezesowi Urzędu Patentowego.

3. Na uchwałę w sprawie zwolnienia od odbycia aplikacji rzecznikowskiej kandydatowi służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 22. 1. Rota ślubowania składanego przez rzecznika patentowego ma następujące brzmienie: „Ślubuję uroczyście wykonywać zawód rzecznika patentowego sumiennie i zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej, zachowywać tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki rzecznika patentowego.”

2. Do roty ślubowania, o której mowa w ust. 1, rzecznik patentowy może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg”.

3. Ślubowanie odbiera Prezes Urzędu Patentowego w obecności przedstawiciela samorządu.

Art. 23. Urząd Patentowy wydaje rzecznikowi patentowemu, wpisanemu na listę rzeczników patento-

wych, legitymację, która potwierdza prawo wykonywania zawodu oraz używania tytułu zawodowego „rzecznik patentowy”.

Art. 24. 1. Rzecznik patentowy traci prawo do wykonywania zawodu z dniem skreślenia z listy rzeczników patentowych.

2. Skreślenie z listy rzeczników patentowych następuje w przypadku:

- 1) wniosku rzecznika patentowego o skreślenie go z listy rzeczników patentowych,
- 2) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych,
- 3) pozbawienia rzecznika patentowego, z mocy prawomocnego wyroku sądowego, praw publicznych lub orzeczenia zakazu wykonywania zawodu rzecznika patentowego,
- 4) prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego o pozbawieniu rzecznika patentowego prawa wykonywania zawodu,
- 5) gdy rzecznik patentowy przestał spełniać warunek dotyczący obywatelstwa, wymagany do wpisu na listę rzeczników patentowych,
- 6) śmierci rzecznika patentowego.

3. W przypadku gdy przeciwko rzecznikowi patentowemu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub sądowe o przestępstwo zagrożone środkiem karnym pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu rzecznika patentowego, do czasu ich zakończenia, można odmówić skreślenia z listy rzeczników patentowych pomimo wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. W przypadku skreślenia z listy rzeczników patentowych, ponowny wpis na listę może nastąpić, z zastrzeżeniem ust. 5 i 7, po ustaniu przyczyny skreślenia, na wniosek zainteresowanego, po zasięgnięciu opinii samorządu.

5. Jeżeli skreślenie nastąpiło w wyniku zarzutów dotyczących wykonywania zawodu, a także w razie znacznej przerwy, jaka nastąpiła po skreśleniu z listy, ponowny wpis na listę rzeczników patentowych może być uzależniony od złożenia egzaminu uzupełniającego, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach — również od odbycia uzupełniającej aplikacji rzecznikowskiej.

6. W decyzji uzależniającej ponowny wpis na listę rzeczników patentowych od złożenia egzaminu uzupełniającego lub także odbycia uzupełniającej aplikacji określa się zakres egzaminu, okres aplikacji i jej zakres, a także — jeżeli jest to niezbędne — okresy aplikacji uzupełniającej, po których aplikant może zastępować rzecznika patentowego w określonym zakresie.

7. Skreślenie z listy rzeczników patentowych z przyczyny określonej w ust. 2 pkt 4 nie daje prawa ubiegania się o ponowny wpis na listę rzeczników patentowych.

Art. 25. 1. Decyzję o wpisie lub odmowie wpisu na listę rzeczników patentowych i o skreśleniu lub odmowie skreślenia z tej listy, a także decyzję uzależniająca

dokonanie wpisu od odbycia uzupełniającej aplikacji rzecznikowskiej lub złożenia egzaminu uzupełniającego, wydaje Prezes Urzędu Patentowego.

2. Na decyzje, o których mowa w ust. 1, służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

3. O wpisie na listę rzeczników patentowych i o skreśleniu z tej listy ogłasza się w organie urzędowym „Wiadomości Urzędu Patentowego”.

4. Urząd Patentowy przesyła kopię decyzji o skreśleniu rzecznika patentowego z listy rzeczników patentowych pracodawcy tego rzecznika.

Art. 26. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia listy rzeczników patentowych oraz wzór legitymacji rzecznika patentowego, a także wysokość opłat pobieranych przez Urząd Patentowy od wniosku o wpis bądź zmianę wpisu na liście rzeczników patentowych. Lista rzeczników patentowych powinna zawierać w szczególności dane dotyczące rzecznika patentowego, jego wykształcenia, złożenia egzaminu kwalifikacyjnego oraz wpisu na listę, aktualnego miejsca i formy wykonywania zawodu oraz przerw w jego wykonywaniu, bądź skreślenia z listy rzeczników patentowych, a także adnotacje wskazujące na znajdujące się w aktach osobowych rzecznika patentowego dokumenty lub odpisy orzeczeń dyscyplinarnych, a także informacje o funkcjach pełnionych przez rzecznika patentowego w organach samorządu.

Rozdział 4

Aplikacja rzecznikowska

Art. 27. 1. Celem aplikacji rzecznikowskiej, zwanej dalej „aplikacją”, jest przygotowanie aplikanta do samodzielnego i należytego wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

2. Aplikacja trwa trzy lata i kończy się egzaminem kwalifikacyjnym.

3. Aplikację organizuje i prowadzi Krajowa Rada Rzeczników Patentowych.

Art. 28. 1. Aplikacja odbywa się pod kierunkiem patrona.

2. Patronem, o którym mowa w ust. 1, może być tylko rzecznik patentowy.

3. Aplikant otrzymuje zlecane mu systematycznie przez patrona prace i zadania praktyczne, które mogą być również wykonywane poza miejscem odbywania aplikacji.

Art. 29. 1. Na listę aplikantów może być wpisana osoba, która spełnia warunki określone w art. 19 ust. 1 pkt 1—4 i złoży oświadczenie o pokryciu kosztów aplikacji.

2. Wpis na listę aplikantów następuje po przeprowadzeniu konkursu kandydatów.

3. Przed przeprowadzeniem konkursu, o którym mowa w ust. 2, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych ogłasza o możliwości składania przez zainteresowane osoby wniosków o wpis na listę aplikantów.

4. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 3, na wniosek Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, Prezes Urzędu Patentowego zamieszcza w organie urzędowym Urzędu Patentowego „Wiadomości Urzędu Patentowego”.

5. Termin składania wniosków, o których mowa w ust. 3, nie może być krótszy niż dwa miesiące od dnia ogłoszenia.

6. Podstawą wpisu kandydata na listę aplikantów jest uchwała Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, stwierdzająca pozytywny wynik konkursu.

7. Aplikantowi wpisanemu na listę aplikantów Krajowa Rada Rzeczników Patentowych wydaje legitymację, ważną na czas określony.

8. Po podjęciu uchwały, o której mowa w ust. 6, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przekazuje Prezesowi Urzędu Patentowego wykaz osób wpisanych na listę, obejmujący następujące dane tych osób:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) adres miejsca zamieszkania,
- 4) adres miejsca pracy.

Art. 30. 1. Do obowiązków aplikanta należy:

- 1) uczestniczenie w przewidzianych programem zajęciach teoretycznych i praktycznych,
- 2) samodzielne pogłębianie wiedzy niezbędnej do prawidłowego wykonywania zawodu rzecznika patentowego oraz praktycznych umiejętności zawodowych,
- 3) przestrzeganie dyscypliny szkolenia i pracy,
- 4) przystąpienie do egzaminu kwalifikacyjnego w wyznaczonym terminie.

2. Obowiązek przystąpienia do egzaminu kwalifikacyjnego dotyczy również osób zwolnionych w całości od odbycia aplikacji rzecznikowskiej.

Art. 31. Aplikacja polega w szczególności na systematycznym szkoleniu obejmującym, w niezbędnym wymiarze, wykłady i ćwiczenia z całokształtu wiedzy teoretycznej oraz samodzielnym wykonywaniu prac i zadań praktycznych.

Art. 32. 1. Do egzaminu kwalifikacyjnego dopuszcza się aplikanta, który zaliczył wszystkie przedmioty szkolenia.

2. Egzamin może być powtórzony — w razie niepożądanego wyniku — jeden raz, w terminie ustalonym przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych, nie wcześniej jednak niż sześć miesięcy i nie później niż rok od poprzedniego egzaminu.

Art. 33. 1. Egzamin kwalifikacyjny, o którym mowa w art. 32, przeprowadza Komisja Egzaminacyjna powołana przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych.

2. W skład Komisji Egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) przedstawiciel Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jako przewodniczący,

- 2) trzech przedstawiciele Urzędu Patentowego z listy ekspertów wskazani przez Prezesa Urzędu Patentowego,
- 3) trzech rzecznicy patentowi wybrani przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych.

Art. 34. 1. Za przeprowadzenie egzaminu pobierana jest od aplikantów opłata.

2. Opłaty przeznacza się na pokrycie kosztów egzaminu, w tym wynagrodzenia dla członków Komisji Egzaminacyjnej.

3. Wysokość opłaty określa Krajowa Rada Rzeczników Patentowych.

Art. 35. Po pomyślnym złożeniu egzaminu kwalifikacyjnego aplikant otrzymuje świadectwo.

Art. 36. 1. Po upływie osiemnastu miesięcy od rozpoczęcia aplikacji rzecznik patentowy kierujący aplikacją (patron) może upoważnić swojego aplikanta do zastępowania go we wszystkich czynnościach, z wyjątkiem występowania w charakterze pełnomocnika przed Sądem Najwyższym.

2. Za czynności, o których mowa w ust. 1, wykonywane przez aplikanta odpowiedzialność ponosi rzecznik patentowy kierujący aplikacją (patron).

Art. 37. Aplikanta skreśla się z listy aplikantów w drodze uchwały Krajowej Rady Rzeczników Patentowych:

- 1) na jego wniosek zawierający zawiadomienie o wpisaniu go na listę rzeczników patentowych albo z urzędu, po upływie terminu na złożenie wniosku o wpis na listę rzeczników patentowych,
- 2) odpowiednio w przypadkach, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1—3, 5 i 6,
- 3) w razie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego o ukaraniu aplikanta karą wydalenia z aplikacji,
- 4) w razie niezaliczenia w ustalonym terminie szkolenia, o którym mowa w art. 31,
- 5) w razie nieprzystąpienia, bez usprawiedliwionej przyczyny, do egzaminu kwalifikacyjnego, w terminie ustalonym przez Krajową Radę Rzeczników Patentowych,
- 6) w razie niepomyślnego wyniku egzaminu kwalifikacyjnego.

Art. 38. Na uchwałę o odmowie wpisu na listę aplikantów oraz o skreśleniu z listy służy skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 39. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzenia konkursu o wpis na listę aplikantów, wzór i sposób prowadzenia tej listy oraz wzór legitymacji aplikanta, a także przedmiot i wymiar szkolenia oraz przedmiot egzaminu kwalifikacyjnego, jak również wysokość wynagrodzenia dla członków Komisji Egzaminacyjnej. Lista aplikantów powinna zawierać w szczególności dane dotyczące aplikanta, jego wykształcenia, miejsca zamieszkania i miejsca pracy, daty ukończenia szkolenia oraz daty i wyniku egzaminu kwalifikacyjnego, jak też skreślenia z listy aplikantów, a także adnotacje wskazujące na

znajdujące się w aktach osobowych aplikanta dokumenty lub odpisy orzeczeń dyscyplinarnych.

Art. 40. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych określa, w drodze uchwały, program, regulamin i szczegółowe zasady odbywania aplikacji z uwzględnieniem organizacji i formy szkolenia, a także tryb przeprowadzenia egzaminu kwalifikacyjnego i wzór świadectwa złożenia egzaminu. Program aplikacji oraz organizacja szkolenia powinny uwzględniać zakres czynności praktycznych, jakie może podejmować aplikant w toku aplikacji.

Art. 41. 1. Do aplikanta stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, przepisy art. 18 ust. 1 i art. 24 ust. 1 oraz ust. 3 i 4.

2. Rota ślubowania składanego przez aplikanta ma następujące brzmienie: „Ślubuję uroczyście wykonywać obowiązki aplikanta rzecznikowskiego sumiennie i zgodnie z prawem Rzeczypospolitej Polskiej, zachowywać tajemnicę zawodową, postępować godnie i uczciwie, kierując się zasadami etyki rzecznika patentowego.”

3. Do roty ślubowania, o której mowa w ust. 2, aplikant może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg”.

4. Ślubowanie składane przez aplikanta odbiera Prezes Polskiej Izby Rzeczników Patentowych w obecności przedstawiciela Urzędu Patentowego wyznaczonego przez Prezesa Urzędu Patentowego.

Rozdział 5

Samorząd rzeczników patentowych

Art. 42. Przynależność rzeczników patentowych i aplikantów do Polskiej Izby Rzeczników Patentowych jest obowiązkowa.

Art. 43. 1. Do zadań samorządu należy w szczególności:

- 1) podejmowanie działań w celu zapewnienia warunków należytego wykonywania zawodu rzecznika patentowego,
- 2) reprezentowanie rzeczników patentowych i aplikantów oraz ochrona ich interesów zawodowych,
- 3) współdziałanie w kształtowaniu i stosowaniu prawa własności przemysłowej, a także w zakresie organizowania i wykonywania zawodu rzecznika patentowego,
- 4) doskonalenie zawodowe rzeczników patentowych i kształcenie aplikantów,
- 5) sprawowanie nadzoru nad należytych wykonywaniem zawodu przez rzeczników patentowych i aplikantów,
- 6) prowadzenie badań w sprawach własności przemysłowej.

2. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, samorząd współdziała z organami władzy i administracji rządowej oraz samorządowej, a także z innymi samorządami zawodowymi i organizacjami społecznymi, jak również sprawuje orzecznictwo dyscyplinarne oraz prowadzi działalność wydawniczą.

Art. 44. 1. Organami samorządu są: Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych, Komisja Rewizyjna, Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny, Sąd Dyscyplinarny i Rzecznik Dyscyplinarny oraz okręgowe zgromadzenia rzeczników patentowych.

2. Członkami organów samorządu, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą być tylko rzecznicy patentowi mający miejsce zamieszkania i wykonujący zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Rzecznicy patentowi, niespełniający warunku określonego w ust. 2, mogą uczestniczyć w Krajowym Zjeździe Rzeczników Patentowych.

4. Kadencja organów samorządu trwa cztery lata, jednakże organy są obowiązane działać do czasu ukonstytuowania się nowo wybranych organów.

5. Członkowie organów mogą być odwołani przez organ, który ich wybrał.

6. Wybory do organów samorządu odbywają się w głosowaniu tajnym, przy nieograniczonej liczbie kandydatów.

Art. 45. Szczegółową strukturę organizacyjną, liczbę i granice okręgów oraz szczegółowe zasady działania samorządu i jego organów, tryb powoływania i odwoływania członków tych organów oraz uzupełniania ich składu, a także ogólne zasady ustalania liczby delegatów na Krajowe Zjazdy Rzeczników Patentowych, określa statut Polskiej Izby Rzeczników Patentowych.

Art. 46. 1. Organy samorządu podejmują uchwały zwykłą większością głosów, o ile statut nie stanowi inaczej.

2. Uchwały doręcza się niezwłocznie Prezesowi Urzędu Patentowego.

Art. 47. 1. W Krajowym Zjeździe Rzeczników Patentowych udział biorą, z zastrzeżeniem ust. 2, rzecznicy patentowi, którym przysługuje czynne prawo wyborcze, oraz, bez prawa głosowania, aplikanci.

2. Z upoważnienia Krajowego Zjazdu Rzeczników Patentowych, Krajowa Rada Rzeczników Patentowych zwołuje kolejny Zjazd jako zjazd delegatów, określając w regulaminie sposób przeprowadzenia wyborów delegatów oraz liczbę delegatów z poszczególnych okręgów.

3. W Krajowym Zjeździe Rzeczników Patentowych, odbywającym się jako zjazd delegatów, udział biorą delegaci wybrani w okręgach spośród ogółu rzeczników patentowych oraz, z głosem doradczym, niebędący delegatami członkowie ustępującej Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, Przewodniczący Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej oraz Rzecznik Dyscyplinarny.

4. Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych zwołuje Krajowa Rada Rzeczników Patentowych nie później niż na 7 dni przed upływem kadencji organów samorządu.

Art. 48. 1. Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych, zwany dalej „Krajowym Zjazdem”, stanowi najwyższą władzę samorządu.

2. Do Krajowego Zjazdu należy:

- 1) uchwalanie statutu Polskiej Izby Rzeczników Patentowych,
- 2) uchwalanie wytycznych działania samorządu i jego organów,
- 3) uchwalanie zasad etyki rzecznika patentowego,
- 4) określanie zasad przeprowadzania wyborów do organów samorządu i liczby członków tych organów,
- 5) wybór Prezesa Polskiej Izby Rzeczników Patentowych, będącego jednocześnie przewodniczącym Krajowej Rady Rzeczników Patentowych,
- 6) wybór członków Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, Komisji Rewizyjnej, Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, Sądu Dyscyplinarnego, Rzecznika Dyscyplinarnego i jego zastępców,
- 7) ustalanie zasad gospodarki finansowej samorządu i wytycznych w sprawie określania wysokości składki członkowskiej,
- 8) rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Krajowej Rady Rzeczników Patentowych, Komisji Rewizyjnej, Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, Sądu Dyscyplinarnego i Rzecznika Dyscyplinarnego,
- 9) podejmowanie innych uchwał.

Art. 49. 1. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Rzeczników Patentowych, zwany dalej „Nadzwyczajnym Krajowym Zjazdem”, zwołuje Krajowa Rada Rzeczników Patentowych:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek swego prezydium lub Komisji Rewizyjnej,
- 3) na wniosek co najmniej jednej piątej ogólnej liczby członków samorządu, zawierający uzgodniony przez nich porządek obrad.

2. Nadzwyczajny Krajowy Zjazd powinien być zwołany, ze wskazaniem porządku obrad, w ciągu dwóch miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwołanie Zjazdu.

3. Porządek obrad Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu może być na Zjeździe, drogą głosowania, rozszerzony. Nie dotyczy to rozszerzenia porządku obrad o wybór nowych organów samorządu.

Art. 50. 1. Krajową Radę Rzeczników Patentowych stanowią przewodniczący i członkowie wybrani przez Krajowy Zjazd oraz dziekani.

2. Prezydium Krajowej Rady Rzeczników Patentowych stanowią przewodniczący oraz wybrani przez Krajową Radę ze swojego grona zastępcy przewodniczącego, sekretarz, skarbnik i członkowie.

3. Prezydium Krajowej Rady Rzeczników Patentowych jest organem wykonawczym tej Rady i zdaje jej sprawę ze swej działalności.

Art. 51. Do Krajowej Rady Rzeczników Patentowych należy:

- 1) reprezentowanie samorządu,
- 2) opiniowanie projektów aktów prawnych oraz przedstawianie wniosków dotyczących unormo-

- wań prawnych w sprawach własności przemysłowej i rzeczników patentowych,
- 3) uchwalanie budżetu Krajowej Rady i zatwierdzanie sprawozdań z jego wykonania,
 - 4) prowadzenie gospodarki finansowej samorządu,
 - 5) rozpatrywanie wniosków Komisji Rewizyjnej,
 - 6) określanie wysokości składki członkowskiej i zasad zwalniania w całości lub części z obowiązku opłacania składki, a także przypadków, w jakich osoby przechodzące na emeryturę lub rentę nie są obowiązane do jej opłacania,
 - 7) organizowanie aplikacji rzecznikowskiej, w tym uchwalanie programu oraz regulaminu aplikacji i egzaminu kwalifikacyjnego,
 - 8) organizowanie szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego rzeczników patentowych,
 - 9) ustanawianie tymczasowego zastępcy rzecznika patentowego i tymczasowego zarządcy kancelarii patentowej, w przypadkach określonych ustawą,
 - 10) wybór przewodniczącego Krajowej Rady oraz Rzecznika Dyscyplinarnego — w razie wygaśnięcia ich mandatów w okresie pomiędzy Krajowymi Zjazdami,
 - 11) prowadzenie i aktualizacja ogólnie dostępnych ewidencji:
 - a) miejsc zatrudnienia rzeczników patentowych,
 - b) kancelarii patentowych,
 - 12) występowanie do organów rejestrowych lub ewidencyjnych z wnioskiem o wszczęcie postępowania o wykreślenie z rejestru lub ewidencji jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność w zakresie świadczenia pomocy w sprawach własności przemysłowej niezgodnie z przepisami ustawy,
 - 13) realizacja innych zadań samorządu, niezastrzeżonych dla pozostałych jego organów.

Art. 52. Komisja Rewizyjna sprawuje kontrolę działalności statutowej Krajowej Rady Rzeczników Patentowych.

Art. 53. 1. Sąd Dyscyplinarny rozpatruje sprawy dyscyplinarne rzeczników patentowych i aplikantów, wniesione przez Rzecznika Dyscyplinarnego, oraz zażalenia na postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego.

2. Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny rozpatruje środki odwoławcze od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego.

3. Rzecznik Dyscyplinarny prowadzi postępowanie wyjaśniające oraz składa wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Art. 54. 1. Rzecznicy patentowi i aplikanci zamieszkali w danym okręgu tworzą Okręgowe Zgromadzenie Rzeczników Patentowych.

2. Rzecznicy patentowi i aplikanci zamieszkali poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przynależą do okręgu obejmującego m. st. Warszawę.

3. Do Okręgowego Zgromadzenia Rzeczników Patentowych należą:

- 1) wybór delegatów na Krajowy Zjazd,
 - 2) wybór dziekana,
 - 3) uchwalanie wniosków do przedłożenia Krajowemu Zjazdowi,
 - 4) wykonywanie innych zadań, przewidzianych w statucie.
4. Okręgowe Zgromadzenie Rzeczników Patentowych zwołuje dziekan.

Art. 55. Działalność samorządu jest finansowana:

- 1) ze składek rzeczników patentowych i aplikantów oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 3,
- 2) z prowadzonej działalności gospodarczej, z wyłączeniem spraw, o których mowa w art. 4 ust. 1,
- 3) z dochodów z innych źródeł, w tym spadków i darowizn.

Art. 56. 1. Prezes Urzędu Patentowego może zaskarżyć do Sądu Najwyższego sprzeczną z prawem uchwałę organu samorządu, w terminie trzech miesięcy od dnia jej doręczenia. Sąd Najwyższy utrzymuje zaskarżoną uchwałę w mocy bądź uchyla ją i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu organowi samorządu, ustalając wytyczne co do sposobu jej załatwienia. Wytyczne te są wiążące dla organu samorządu.

2. Prezes Urzędu Patentowego może zwrócić się do Krajowego Zjazdu lub Krajowej Rady Rzeczników Patentowych o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do właściwości samorządu. Uchwała Krajowej Rady Rzeczników Patentowych powinna być podjęta w terminie dwóch miesięcy, a uchwała Krajowego Zjazdu — na najbliższym Zjeździe.

3. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przedstawia corocznie Prezesowi Urzędu Patentowego pisemną informację o działalności samorządu, a także, na bieżąco, o funkcjach pełnionych przez rzeczników patentowych w organach samorządu.

Rozdział 6

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 57. 1. Rzecznik patentowy i aplikant podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu rzecznika patentowego i innych obowiązków określonych w ustawie, a zwłaszcza za czyny sprzeczne ze ślubowaniem.

2. Od odpowiedzialności dyscyplinarnej wyłączone są czyny, do których mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy dotyczące porządku i dyscypliny pracy.

Art. 58. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana z ostrzeżeniem,
- 3) kara pieniężna nie niższa od 10-krotności i nie wyższa od 50-krotności miesięcznej składki członkowskiej obowiązującej w dacie orzeczenia dyscyplinarnego,
- 4) zawieszenie prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat,

5) pozbawienie prawa wykonywania zawodu rzeczni-ka patentowego, a w stosunku do aplikantów — wydalenie z aplikacji.

2. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z powodu popełnienia kilku przewinień dyscyplinarnych, Sąd Dyscyplinarny ocenia je i wymierza jedną karę, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności popełnienia tych przewinień.

3. Kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego pociąga za sobą utratę biernego i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu na czas zawieszenia i okres trzech lat następujący po odbyciu kary.

4. Kara nagany z ostrzeżeniem oraz kara pieniężna pociąga za sobą utratę biernego prawa wyborczego do organów samorządu na okres trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

5. Obok kary nagany z ostrzeżeniem oraz kary pieniężnej można w stosunku do rzecznika patentowego orzec dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas od roku do pięciu lat.

6. Obok kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego orzeka się dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas od dwóch lat do lat dziesięciu, jednakże nie krócej niż na okres zawieszenia.

7. Wobec aplikantów nie orzeka się kar, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4.

8. Orzekając wobec aplikanta karę wydalenia z aplikacji, można orzec jednocześnie zakaz ponownego ubiegania się o wpis na listę aplikantów.

9. W razie orzeczenia wobec aplikanta kary dyscyplinarnej wydalenia z aplikacji, ponowne przystąpienie do konkursu o wpis na listę aplikantów może nastąpić po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego, chyba że orzeczenie to przewiduje jednocześnie zakaz ponownego ubiegania się o wpis na listę aplikantów.

Art. 59. 1. Postępowanie dyscyplinarne o ten sam czyn toczy się niezależnie od postępowania karnego lub odrębnego postępowania dyscyplinarnego wynikającego z przepisów szczególnych, którym podlega obwiniony. Postępowanie dyscyplinarne może być zawieszone do czasu zakończenia postępowania karnego.

2. W razie wszczęcia przeciwko rzecznikowi patentowemu postępowania karnego, Sąd Dyscyplinarny może zawiesić prawo wykonywania zawodu na okres do zakończenia toczącego się postępowania. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu może nastąpić również w przypadku uporczywego uchylania się obwinionego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

3. Na postanowienia w sprawach, o których mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie miesiąca od dnia doręczenia odpisu postanowienia.

4. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 2, pociąga za sobą utratę biernego

i czynnego prawa wyborczego do organów samorządu na czas zawieszenia.

Art. 60. 1. Postępowanie dyscyplinarne przed Sądem Dyscyplinarnym wszczyna się na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Rzecznik Dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające z własnej inicjatywy lub na wniosek Prezesa Polskiej Izby Rzeczników Patentowych albo Prezesa Urzędu Patentowego.

Art. 61. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza się, jeżeli zaszła okoliczność, która zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania karnego wyłącza ściganie.

2. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego:

1) jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w przypadku przewinienia polegającego na nadużyciu wolności słowa i pisma — sześć miesięcy,

2) po upływie sześciu miesięcy od dnia powzięcia wiadomości przez Rzecznika Dyscyplinarnego o popełnieniu przewinienia.

3. Jeżeli jednak czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie przewidziane w ustawie — Kodeks karny.

4. Bieg przedawnienia dyscyplinarnego przerywa każda czynność Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie.

5. W razie śmierci obwinionego przed ukończeniem postępowania dyscyplinarnego, toczy się ono nadal, jeżeli zażąda tego — w terminie dwóch miesięcy od dnia zgonu obwinionego — jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

6. Postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego wydane przez Rzecznika Dyscyplinarnego traci moc, jeżeli postępowanie wyjaśniające wszczęte zostało na wniosek Prezesa Polskiej Izby Rzeczników Patentowych lub Prezesa Urzędu Patentowego i umorzeniu postępowania w terminie trzech miesięcy od dnia doręczenia odpisu postanowienia sprzeciwi się wnioskodawca.

Art. 62. 1. Rozprawa przed Sądem Dyscyplinarnym jest jawna dla rzeczników patentowych i aplikantów. Na rozprawie może być obecny poszkodowany.

2. W postępowaniu dyscyplinarnym obwiniony ma prawo korzystać z wybranego przez siebie obrońcy.

3. Sąd Dyscyplinarny może odstąpić od wymierzenia kary dyscyplinarnej, jeżeli przewinienie jest mniejszej wagi.

Art. 63. 1. Od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego obwinionemu oraz Rzecznikowi Dyscyplinarnemu przysługuje odwołanie do Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie miesiąca od dnia doręczenia odpisu orzeczenia.

2. W razie śmierci obwinionego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, do wniesienia odwołania od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego przepis art. 61 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. Do postępowania przed Odwoławczym Sądem Dyscyplinarnym przepis art. 62 stosuje się odpowiednio.

Art. 64. 1. Członkowie Sądu Dyscyplinarnego oraz Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego są w zakresie orzekania niezawisli i podlegają wyłącznie przepisom prawa.

2. Członkowie Sądu Dyscyplinarnego i Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego orzekają na podstawie swego przekonania opartego na swobodnej ocenie całości kształtu dowodów z uwzględnieniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

Art. 65. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych obwinionego, prowadzonych wraz z listą rzeczników patentowych lub odpowiednio z listą aplikantów.

2. W przypadku orzeczenia wobec aplikanta kary wydalenia z aplikacji, odpis prawomocnego orzeczenia przekazywany jest także Prezesowi Urzędu Patentowego.

Art. 66. 1. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem wydane przez Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny doręcza się obwinionemu, Ministrowi Sprawiedliwości, Prezesowi Urzędu Patentowego, Prezesowi Polskiej Izby Rzeczników Patentowych i Rzecznikowi Dyscyplinarnemu, którym przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego.

2. Orzeczenie, od którego służy kasacja, nie podlega wykonaniu do czasu wniesienia kasacji lub bezskutecznego upływu terminu do jej wniesienia.

3. Kasacja może być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa, jak również rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej.

4. Kasację wnosi się do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Odwoławczego Sądu Dyscyplinarnego w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

5. Od kasacji, o której mowa w ust. 1, nie uiszcza się opłaty sądowej.

6. Orzeczenie, od którego wniesiono kasację, nie podlega wykonaniu do czasu rozpoznania kasacji.

7. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację na rozprawie w składzie trzech sędziów.

8. Do rozpoznania kasacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.

Art. 67. 1. Usunięcie adnotacji na liście rzeczników patentowych lub liście aplikantów, a także odpisu orzeczenia dyscyplinarnego z akt osobowych obwinionego następuje z urzędu po upływie:

1) trzech lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego upomnienia, nagany z ostrzeżeniem

lub kary pieniężnej, a także wydalenia aplikanta z aplikacji,

2) pięciu lat od upływu okresu zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

Pomimo usunięcia z listy rzeczników patentowych adnotacji o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu, z akt osobowych nie usuwa się odpisu orzeczenia do dnia upływu okresu kar dodatkowych bądź okresu utraty biernego lub czynnego prawa wyborczego do organów samorządu.

2. Nie usuwa się z akt odpisu orzeczenia dyscyplinarnego ani adnotacji na liście rzeczników patentowych lub liście aplikantów w przypadku kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu rzecznika patentowego lub wydalenia aplikanta z aplikacji z jednoczesnym orzeczeniem zakazu ponownego ubiegania się o wpis na listę aplikantów.

Art. 68. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Patentowego oraz Krajowej Rady Rzeczników Patentowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego, w tym orzekania, a także właściwość i skład sądów dyscyplinarnych oraz tryb powoływania członków składów orzekających, jak również sposób wykonywania orzeczeń i obliczania kosztów postępowania.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 69. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071) w art. 33 w § 3 po wyrazach „radca prawny” dodaje się wyrazy „oraz rzecznik patentowy”.

Art. 70. W ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 508) w art. 55 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W sprawach skarg na działania lub bezczynność Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej ust. 3 stosuje się odpowiednio do uczestnika postępowania reprezentowanego przez rzecznika patentowego.”

Art. 71. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. Nr 133, poz. 883, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 50, poz. 580 i Nr 116, poz. 1216 oraz z 2001 r. Nr 42, poz. 474) w art. 43 w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „radcy prawnego,” dodaje się wyrazy „rzecznika patentowego,”.

Art. 72. W ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193) dotychczasową treść art. 87 oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Świadczący pomoc w zakresie własności przemysłowej nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu prze-

pisów niniejszej ustawy. Działalność polegającą na świadczeniu pomocy w zakresie własności przemysłowej określają przepisy ustawy z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz. 509)."

Art. 73. 1. Rzecznicy patentowi wpisani na listę rzeczników patentowych przed dniem wejścia w życie ustawy stają się rzecznikami patentowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Rzecznicy patentowi, o których mowa w ust. 1, obowiązani są w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy do złożenia w Urzędzie Patentowym oraz Krajowej Radzie Rzeczników Patentowych oświadczenia w sprawie wykonywania zawodu. Niezłożenie oświadczenia w terminie jest podstawą do skreślenia rzecznika patentowego z listy rzeczników patentowych.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy powstaje obowiązek wykonywania zawodu rzecznika patentowego na zasadach określonych w art. 8, również w odniesieniu do rzeczników patentowych, o których mowa w ust. 1, niewykonywujących zawodu w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 74. Osoby, które przed dniem wejścia w życie ustawy nabyły uprawnienia do wpisu na listę rzeczników patentowych na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą ubiegać się, w okresie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o wpis na listę rzeczników patentowych. Późniejsze złożenie wniosku o wpis na listę jest podstawą do wydania decyzji o odmowie wpisu.

Art. 75. 1. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy odbywają szkolenia na rzeczników patentowych na podstawie dotychczasowych przepisów i ukończą je w przewidzianym terminie, przystępują do egzaminu kwalifikacyjnego i ubiegają się o wpis na listę rzeczników

patentowych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do osób, o których mowa w ust. 1, wymóg wykształcenia warunkujący wpis na listę rzeczników patentowych ocenia się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 76. Jednostki organizacyjne rzeczników patentowych działające przed dniem wejścia w życie ustawy w formie nieodpowiadającej warunkom dla kancelarii patentowych, określonym w niniejszej ustawie, dostosują formę, skład osobowy i przedmiot działalności do przepisów tej ustawy w terminie pięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy albo zakończą swą działalność w zakresie świadczenia pomocy w sprawach własności przemysłowej.

Art. 77. Postępowanie dyscyplinarne wobec rzeczników patentowych, wszczęte i niezakończony przed dniem wejścia w życie ustawy, toczy się według przepisów dotychczasowych.

Art. 78. 1. Organy samorządu, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, stają się organami samorządu w rozumieniu niniejszej ustawy i prowadzą swą działalność do końca kadencji.

2. Krajowa Rada Rzeczników Patentowych przygotowuje i uchwala tymczasowy statut, w celu dostosowania go do wymogów określonych w ustawie przed zwołaniem pierwszego, po dniu wejścia w życie ustawy, Krajowego Zjazdu.

Art. 79. Traci moc ustawa z dnia 9 stycznia 1993 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 10, poz. 46).

Art. 80. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

510

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 maja 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych Pochodzących z Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do Spraw Obsługi Środków Finansowych

Pochodzących z Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 76, poz. 494) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Funkcję Pełnomocnika pełni Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów.

2. Do zadań Pełnomocnika należą zagadnienia z zakresu zarządzania finansowego środkami pomocy przedakcesyjnej, w tym w szczególności: